

Bogomil: Dragi Marijini otroci!

EDEN najlepših prizorov, kar jih hrani sv. evangelij, je tisti ljubki dogodek, ko prinašajo dobre mame h Gospodu svojo deco in ga prosijo blagoslova za svoje male. Učenci jih karajo, Gospod pa reče: »Pustite otročičem, naj prihajajo k meni in ne branite jim: zakaj takih je nebeško kraljestvo.«

»Takih je nebeško kraljestvo.«

Pri teh besedah se hočemo letos pomuditi. Spoznati hočemo svoj nebeški dom in vso nebeško družino; vsaj v medlih, temnih obrisih hočemo spoznati tisti kraj, ki mora biti prej ali slej tudi naš; seznaniti se hočemo z vsemi, ki bodo kdaj naši ljubi tovariši v Očetovi hiši.

O ljubi nebeški dom, kako bi te mogel kdo dostojno opisati! Saj je moral že sveti Pavel povedati, da oko ni videlo, uho ni slišalo in v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki njega ljubijo.

Neka pesem nam srečo nebes takole opisuje: »Večen dan je tam, ker Bog je solnce, virov zlatih veletok; večna jesen, večna pomlad, nikdar vroča, nikdar mrz; ni je megle ne nevihte, vedno jasen bo neba obok; vedno zrelo zlato sadje, vedno nov bo cvetja kras; komaj bo preneslo srce srečo, ki odsvit je večnega Boga.«

Vzemimo primero iz naše domovine. Pravijo, da je naš Bled raj slovenske zemlje. Res je lep, res mu lahko rečemo biser naših krajev, brez vsakega pretiravanja se lahko ponašamo z njim pred svetom. In vendar je Bled le košček solzne doline: tudi tam je mnogo trpljenja, premnogo gorja.

V nebesih pa je veselje doma. In kar je še več: to veselje je večno! Naš Gospod nam je o tem povedal: »In vašega veselja vam ne bo nihče vzел.«

Tam ni trpljenja. »In obrisal bo Bog vse solze z njih oči, in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja ne jokanja ne bolečine, zakaj kar je bilo, je prešlo.«

V naši večni domovini je doma življenje. Kako velika je ljubezen do življenja, kako močan strah pred smrtjo! Pa nam obeta naš ljubi Jezus: »Pravični pojdejo v večno življenje.« In spet beremo: »Kdor sovraži svoje (grehu služeče) življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje.«

Med izvoljenimi bo doma večna zadovoljnost. Vsi bodo prejeli plačilo, kakršno si bodo s svojimi deli zaslužili. Nobene nevoščljivosti, nobene zavisti ne bo tam.

Frankovski kralj Klodvik je imel prejeti sveti krst. Škof Remigij je dal za to priliko kar najlepše olepšati ceste, po katerih bo šel krstni sprevod v cerkev; cerkev samo je pa ukazal okrasiti z dragocenimi zastori. Številne sveče so gorele v hiši Gospodovi in napolnjeval jo je vonj dragocenega kadila. Ves presenečen se je obrnil kralj Klodvik do škofa in ga vprašal: »Ali so to nebesa, moj oče?«

Ali so to nebesa? O, nikdar ne. Prav tako slaba podoba nebes je bila ta slika, kakor so slabe te besede, s katerimi vam poskušam opisati nebesa.

Samo to vam še rečem: Z ljubljnim sinom Jezusom vas blagoslavlja mati Marija, da boste varno hodili po poti njegovih naukov in zapovedi, pa bo nebeško kraljestvo enkrat vaše!

E. Knaflič: Vzorni součenki.

GLOBOKA žalost je potrla naša srca, ko smo zvedeli, da je mirno v Gospodu zaspala, naša nadvse ljubljena součenka Marija Kunstelj.

Marija Kunstelj je bila pridna, vzorna deklica. Z vso ljubeznivostjo svoje nedolžne dušice je bila iskreno vdana svojim blagim staršem. Ata in mamó osre-